

FITXA IDENTIFICATIVA**Dades de l'Assignatura**

Codi	35282
Nom	Avaluació psicològica
Cicle	Grau
Crèdits ECTS	4.5
Curs acadèmic	2022 - 2023

Titulació/titulacions

Titulació	Centre	Curs	Període
1203 - Grau de Logopèdia	Facultat de Psicologia i Logopèdia	2	Primer quadrimestre

Matèries

Titulació	Matèria	Caràcter
1203 - Grau de Logopèdia	9 - Avaluació psicològica	Obligatòria

Coordinació

Nom	Departament
CASTRO CALVO, JESUS	295 - Personalitat, Avaluació i Tractaments Psicològics

RESUM

L'assignatura Avaluació Psicològica és una matèria obligatòria que s'imparteix en segon curs del grau de Logopèdia. Els seus 4,5 crèdits tenen un caràcter teòric-pràctic.

L'avaluació psicològica es considera un procés amb unes fases predeterminades que coincideixen amb les del mètode científic i que són utilitzades en múltiples àrees de coneixement. Es tracta d'una disciplina essencialment aplicada que implica judicis valoratius en diferents moments (pre-tractament, tractament i post-tractament) i per tant implica qüestions ètiques que requereixen la seua consideració deontològica. Al llarg de qualsevol procés d'avaluació s'utilitzen diferents mètodes, tècniques i instruments per a la recollida i contrast de la informació que cal conèixer per a una adequada interpretació de la història clínica. En l'àmbit sanitari, de caràcter multidisciplinari, es comparteixen processos, instruments i informació que exigeixen del seu coneixement a tots els implicats, sent necessari una formació que afavorisca l'enteniment entre els diferents professionals que treballen en ell.

CONEIXEMENTS PREVIS

Relació amb altres assignatures de la mateixa titulació

No heu especificat les restriccions de matrícula amb altres assignatures del pla d'estudis.

Altres tipus de requisits

No necessaris

COMPETÈNCIES

1203 - Grau de Logopèdia

- Que els estudiants hagen demostrat posseir i comprendre coneixements en una àrea d'estudi que parteix de la base de l'educació secundària general, i se sol trobar a un nivell que, si bé descansa en llibres de text avançats, inclou també alguns aspectes que impliquen coneixements procedents de l'avantguarda del seu camp d'estudi.
- Que els estudiants sàpien aplicar els seus coneixements al seu treball o vocació d'una forma professional i posseïsquen les competències que solen demostrar-se per mitjà de l'elaboració i defensa d'arguments i la resolució de problemes dins de la seua àrea d'estudi.
- Que els estudiants tinguen la capacitat d'arreglar i interpretar dades rellevants (normalment dins de la seua àrea d'estudi) per emetre judicis que incloguen una reflexió sobre temes rellevants d'índole social, científica o ètica.
- Que els estudiants puguen transmetre informació, idees, problemes i solucions a un públic tant especialitzat com no especialitzat.
- Que els estudiants hagen desenvolupat aquelles habilitats d'aprenentatge necessàries per a emprendre estudis posteriors amb un alt grau d'autonomia.
- Explorar, avaluar, diagnosticar i emetre pronòstic d'evolució dels trastorns de la comunicació i el llenguatge des d'una perspectiva multidisciplinària.
- Usar les tècniques i instruments d'exploració propis de la professió i registrar, sintetitzar i interpretar les dades aportades integrant-les en el conjunt de la informació.
- Dissenyar i dur a terme els tractaments logopèdics, tant individuals com col·lectius, i establir objectius i etapes, amb els mètodes, tècniques i recursos més eficaços i adequats, i atenent les diferents etapes evolutives de l'ésser humà, incloent-hi la perspectiva de gènere.
- Treballar en els entorns escolar, assistencial i sanitari formant part de l'equip professional. Assessorar en l'elaboració, execució de polítiques d'atenció i educació sobre temes relacionats amb logopèdia.
- Comprendre i valorar les produccions científiques que sustenten el desenvolupament professional del logopeda.

- Conèixer els límits de les seues competències i saber identificar si és necessari un tractament interdisciplinari.
- Fomentar les habilitats comunicatives en la població general.
- Conèixer els trastorns de la comunicació, el llenguatge, la parla, l'audició, la veu i les funcions orals no verbals.
- Conèixer i valorar de forma crítica les tècniques i els instruments d'avaluació i diagnòstic en logopèdia, així com els procediments de la intervenció logopèdica.
- Conèixer i valorar de forma crítica la terminologia i la metodologia pròpies de la investigació logopèdica.
- Comunicar de manera oral i escrita les seues observacions i conclusions al pacient, als seus familiars i a la resta de professionals que intervenen en la seua atenció adaptant-se a les característiques sociolingüístiques de l'entorn.

RESULTATS DE L'APRENTATGE

Una vegada cursada l'assignatura, s'espera que l'estudiantat siga capaç de:

- Reconèixer el model d'Avaluació Psicològica en el qual s'emmarca un instrument d'avaluació
- Reconèixer i aplicar adequadament els passos del procés de l'Avaluació Psicològica.
- Entendre els termes arrellegats en un informe psicològic i poder interpretar-lo.
- Avaluar d'acord amb les garanties científiques i ètiques en el procés d'Avaluació Psicològica.
- Arrellegar informació de casos clínics mitjançant entrevista, observació, autoinformes, etc.

DESCRIPCIÓ DE CONTINGUTS

1. Fonaments de l'avaluació psicològica.

- Història, concepte i models d'avaluació psicològica.
- El procés de l'avaluació psicològica.
- La comunicació de resultats.
- Les garanties científiques i ètiques.

2. Procediments de recollida d'informació.

- L'entrevista.
- L'observació.
- Els autoinformes.

-Les tècniques subjectives.

-Les tècniques objectives.

VOLUM DE TREBALL

ACTIVITAT	Hores	% Presencial
Classes de teoria	30,00	100
Pràctiques en aula	15,00	100
Estudi i treball autònom	65,00	0
TOTAL	110,00	

METODOLOGIA DOCENT

1. Classes Presencials teòriques.

Presentació oral dels continguts de la matèria amb suport audiovisual, anàlisi i comentaris.

2. Classes pràctiques.

Exercicis pràctics sobre els continguts de l'assignatura, anàlisi de casos i solució de problemes relacionats amb els casos, revisió d'instruments d'avaluació, administració d'instruments, etc.

3. Treball de l'alumnat.

Preparació de treballs, estudi de cas, lectura d'articles de recerca, realització d'exposicions, elaboració d'informes, etc.

AVALUACIÓ

1. Requisits mínims per a la superació de l'assignatura.

Per a superar l'assignatura, serà necessari aconseguir un domini mínim del 50% en l'examen de valoració de continguts teòrics i pràctics mitjançant prova escrita (és a dir, una nota igual o superior a 3,5 sobre 7). Per a la resta d'evidències d'avaluació, no s'exigeix un requisit mínim per superar l'assignatura (és a dir, que no és necessari realitzar-les per a poder superar l'assignatura sempre que s'obtinga almenys un 5 sobre 10 en l'examen i la suma de les evidències permeta superar el 5 sobre 10 en el conjunt de l'assignatura).

2. Evidències per a l'avaluació de l'assignatura.

2.1 Participació activa en les activitats de classe i motivació per la qualitat dels resultats de l'aprenentatge (15% de la qualificació final, no recuperable)

Activitats que es duran a terme en les sessions per a comprovar el seguiment de les experiències d'aprenentatge. Es revisaran i puntuaran en classe de diverses maneres: autoavaluació, avaluació a través de parells i correcció-discussió en grup.

2.2 Presentació oral i escrita de un treball realitzat en grup sobre un tema vinculat amb el contingut de l'assignatura (15% de la qualificació final, no recuperable)

Es farà un treball en grup d'entre 3 i 4 persones, que s'exposarà en horari de classe i sobre el que es realitzaran preguntes. El tema del treball es decideix juntament amb el professor i el seu contingut estarà vinculat al programa del curs. El treball podrà consistir, per exemple, en l'anàlisi de casos, resolució de problema o maneig de proves diagnòstiques. El material també es lliurarà per escrit, així com el suport audiovisual que s'utilitze en l'exposició. Es valorarà la qualitat del contingut, esforç, coherència, estructura, originalitat, relació amb la pràctica, claredat expositiva, adequació bibliogràfica, qualitat de les respostes i coneixement mostrat, i qualitat de les del suport audiovisual.

2.3 Valoració de continguts teòrics i pràctics mitjançant prova escrita (70% de la qualificació final, recuperable).

En la data que ho indique la facultat, es realitzarà un examen que constarà d'entre 30 i 40 preguntes objectives de tres alternatives. L'examen suposarà el 70% de la nota final.

3. Avaluació de l'assignatura en segona convocatòria.

L'avaluació (pes de les diferents evidències o format de l'avaluació) no varia entre primera i segona convocatòria. Els alumnes que en primera convocatòria no hagen superat l'assignatura, hauran de presentar-se en segona convocatòria a un examen d'entre 30-40 preguntes que abastarà tot el contingut de la matèria. Les notes obtingudes en primera convocatòria per a les evidències 2.1 i 2.2 es mantindran en segona convocatòria.

4. Avançament de convocatòria.

Respecte a la possibilitat que l'estudiant sol·licite un avançament de la convocatòria, tal com s'estableix en la normativa vigent, l'avaluació consistirà en la realització obligatòria d'un examen de coneixements teoricopràctics (que suposarà el 85% de la nota final) i d'un informe final (15% de la nota final). L'informe (que comprendrà un treball escrit i la seva exposició oral) versarà sobre el contingut concret de l'assignatura que determini el professorat en qüestió.

5. Còpia o plagi.

La còpia o plagi manifest de qualsevol tasca que formi part de l'avaluació suposarà la impossibilitat de superar l'assignatura, sotmetent-se seguidament als procediments disciplinaris oportuns. Tingue's en compte que, d'acord amb l'article 13. d) de l'Estatut de l'Estudiant Universitari (RD 1791/2010, de 30 de desembre), és deure d'un estudiant abstenir-se en la utilització o cooperació en procediments fraudulents en les proves d'avaluació, en els treballs que es realitzen o en documents oficials de la universitat.

En horari de tutoria, el professorat podrà requerir entrevistes individuals o en grup amb la condició de verificar el grau de participació i assoliment en els objectius fixats per a qualsevol tasca desenvolupada. No acceptar aquesta verificació, suposarà no superar la tasca o activitat en qüestió.

6. Sistema de qualificació.

La qualificació de l'assignatura quedarà sotmesa al que es disposa en el Reglament d'Avaluació i Qualificació de la Universitat de València per a títols de Grau i Màster (ACGUV 108/2017 de 30 de maig de 2017).

http://www.uv.es/graus/normatives/2017_108_reglament_avaluacio_qualificacio.pdf

D'acord amb aquest reglament, la qualificació es concretarà en escala numèrica de 0 a 10, amb expressió d'un decimal, a la qual s'afegeix qualificació qualitativa segons s'indica a continuació:

- Entre 0 i 4.9: Suspens.
- Entre 5 i 6.9: Aprovat.
- Entre 7 i 8.9: Notable.
- Entre 9 i 10: Excel·lent o excel·lent matrícula d'honor.

7. Obtenció de la matrícula d'honor.

Tal com indica la normativa d'assignació de matrícules d'honor, aquesta es realitzarà per estricte ordre de nota. Així, en primera instància, s'utilitzarà la nota final a l'assignatura per a la assignació de les matrícules d'honor disponibles. En cas d'empat en la nota final, s'assignarà la matrícula a l'estudiant amb major nota en 2.3. Si així i tot segueix l'empat, s'utilitzarà la qualificació en 2.1 y, finalment, 2.2. Si totes elles foren iguals, el/la professor/a pot posar una prova addicional als alumnes implicats.

8. Bolcat de les qualificacions en les actes de l'assignatura.

En l'acta de l'assignatura s'incorporarà la qualificació obtinguda d'acord amb les següents regles (tant en primera com en segona convocatòria):

-Suspens: (1) Si havent sumat tots els apartats de l'avaluació, ja siguen aquests recuperables o no, la suma no aconsegueix el 5; (2) Si no s'arriba al mínim establert en un apartat d'avaluació marcat com a requisit per a superar l'assignatura (és a dir, 2.3), es farà constar la nota numèrica en base 10 de la qualificació d'aquest apartat.

-No presentat: (1) Si el/la estudiant no es presenta a la prova escrita (evidència 2.3), independentment que consten o no qualificacions per a la resta d'apartats de l'avaluació.

9. Impugnació de la qualificació.

La impugnació de la qualificació obtinguda quedarà sotmesa al que es disposa en el Reglament

d'Avaluació i Qualificació de la Universitat de València per a títols de Grau i Màster (ACGUV 108/2017 de 30 de maig de 2017).

http://www.uv.es/graus/normatives/2017_108_reglament_avaluacio_qualificacio.pdf

10. Actuació davant de pràctiques fraudulentas.

Davant pràctiques fraudulentas es procedirà segons allò establert pel Protocol d'actuació davant pràctiques fraudulentas a la Universitat de València (ACGUV 123/2020):

<https://www.uv.es/sgeneral/Protocols/C83.pdf>

REFERÈNCIES

Bàsiques

- Fernández-Ballesteros, R. (1998). Introducción a la evaluación psicológica I y II. Madrid: Pirámide.
- Fernández-Ballesteros, R. (2011). Evaluación psicológica: concepto, métodos y estudio de casos. Madrid: Pirámide.
- Forns, M., Abad, J., Amador, J. A., Kirchner, M. y Roig, F. (2002). Avaluació psicològica. Barcelona: UOC.
- Goldstein, G. & Hersen, M. (2000). Handbook of Psychological Assessment. Oxford:Elsevier.
- Díaz, A. (2016). Psychological Assessment. Valencia: Tirant Lo Blanch.
- Groth-Marnat, G. (2009). Handbook of Psychological Assessment (5th Edition). NewYork: Wiley.

Complementàries

- Caballo,V.E. (Dir.) (2006). Manual para la evaluación clínica de los trastornos psicológicos. Trastornos de la edad adulta e informes psicológicos. Madrid: Pirámide.
- Comier, W.H. y Comier, L.S. (1994) Estrategias de entrevistas para terapeutas. Bilbao: DDB.
- Márquez, M.O., Vizcarro, C. y Zamarrón. M.D. (2010). Buenas prácticas y competencias en Evaluación Psicológica. Madrid: Pirámide.
- Anastasi, A. y Urbina, S. (1998). Tests Psicológicos. Mexico: Prentice-Hall.
- Fernández-Ballesteros, R. (1994). Evaluación conductual hoy. Un enfoque para el cambio en psicología clínica y de la salud. Madrid: Pirámide.
- Lichtenberger, O. (2009). Claves para la elaboración de informes de evaluación. Madrid: TEA Ediciones.
- Moreno, C. (2005). Evaluación Psicológica. Concepto, proceso y aplicación en las áreas del desarrollo y de la inteligencia. Madrid: Sanz y Torres.

- Muñoz, M. (2012). Manual práctico de evaluación en psicológica clínica. Madrid: Síntesis.
- Pelechano, V. (1988). Del psicodiagnóstico clásico al análisis ecopsicológico, Vols. I, II. Valencia: Alfaplus.

